

Lūgšanu nedēļā par kristiešu vienotību

Mīli Kungu, savu Dievu... un savu tuvāko – kā sevi pašu.

(sk. Lk 10, 27)

Un, lūk, kāds Rakstu zinātājs piecēlās un, Jēzu kārdinādams, sacīja: “Mācītāj, ko man darīt, lai es iemantotu mūžīgo dzīvi?” Bet Viņš tam sacīja: “Kas bauslībā rakstīts? Kā tu lasi?” Un tas atbildēja: “Mīli Kungu, savu Dievu, no visas savas sirds un no visas savas dvēseles, un ar visu savu spēku, un ar visu savu prātu, un savu tuvāko – kā sevi pašu.” Un Jēzus tam sacīja: “Tu pareizi atbildēji. Dari tā, un tu dzīvos!” Bet viņš, gribēdams sevi attaisnot, jautāja Jēzum: “Un kas tad ir mans tuvākais?”

Tad Jēzus iesāka un sacīja: “Kāds cilvēks, iedams no Jeruzalemes uz Jēriku, krita ļaundaru rokās. Tie viņu aplaupīja un ievainoja un, atstājuši pusdzīvu, aizgāja. Bet gadījās, ka priesteris gāja pa to pašu ceļu un, viņu ieraudzījis, pagāja garām. Tāpat arī levīts, kad bija tajā vietā, ievainoto redzēdams, pagāja garām. Bet kāds samarietis, iedams savu ceļu, nonāca pie gulošā cilvēka un, to ieraudzījis, apžēlojās. Un tas, piegājis klāt, apsēja viņa brūces, ieliedams tajās eļļu un vīnu, un, uzcēlis ieainoto uz sava lopa, aizveda to mājvietā un rūpējās par viņu. Bet otrā dienā, izvilcis divus denārijus, viņš deva tos mājvietas saimniekam, sacīdams: “Gādā par viņu, un, ko tu vairāk izdosi, to es, kad atgriezīšos, tev atlīdzināšu.”

Kā tev šķiet, kurš no šiem trim bija tuvākais tam, kas bija kritis ļaundaru rokās?” Un Rakstu zinātājs atbildēja: “Tas, kas parādīja žēlsirdību.” Un Jēzus viņam sacīja: “Ej un dari tu tāpat!”

(Lk 10, 25-37)

Tā ir skaista tradīcija, ka astoņas dienas – no 18. līdz 25. janvārim – esam aicināti īpaši lūgties par kristiešu vienotību. Šā gada Lūgšanu nedēļas par kristiešu vienotību materiālu ir sagatavojuši ekumeniska kristiešu grupa no Burkinas Faso (Āfrikā) vietējās kopienas Chemin Neuf vadībā. Nedēļai izvēlētā tēma ir fragments no Lūkasa evaņģēlija ar moto: “Mīli Kungu, savu Dievu... un savu tuvāko – kā sevi pašu.” Darba grupā sadarbojās brāļi un māsas no Uagadugu arhidiecēzes, protestantu baznīcu kopienu locekļi, pārstāvji no citām ekumeniskajām kopienām, kā arī brāļi un māsas no Burkinas Faso kopienas Chemin Neuf. Viņi ir apliecinājuši, ka kopīgais darbs patiešām ļāvis uzplaukt ekumeniskai attīstībai.

Lūgšanu nedēļā par kristiešu vienotību
Pirmā diena

Kāds Likuma pazinējs piecēlās un, Jēzu kārdinādams, sacīja: “Mācītāj, ko man darīt, lai es iemantotu mūžīgo dzīvi?” (Lk 10, 25)

Kungs, palīdzi mums, lai mūsu dzīve būtu vērsta uz Tevi!

Papildu teksti no Svētajiem Rakstiem

Vēstule romiešiem 14, 8-9

Psalms 103, 13-18

Pārdomām

“Ko man darīt, lai es iemantotu mūžīgo dzīvi?” Šis izšķirīgais jautājums, ko Likumu pazinējs uzdod Jēzum, izaicina visus, kas tic Dievam. Tas nosaka mūsu dzīves jēgu uz zemes un mūžībā. Citviet Bībelē Jēzus mums sniedz galīgo mūžīgās dzīves definīciju: “.. lai viņi pazīst Tevi, vienīgo un patieso Dievu, un Jēzu Kristu, ko Tu esi sūtījis.” (Jņ 17, 3) Pazīt Dievu nozīmē atklāt un īstenot Viņa gribu mūsu dzīvē. Ikviens no mums vēlas dzīvot pilnībā un patiesībā, un to arī Dievs vēlas no mums (sal. Jņ 10, 10). Svētais Irenejs ir teicis: “Dieva godība ir dzīvais cilvēks.”

Ļoti bieži dzīves eksistenciālās realitātes, ko raksturo šķelšanās, egoisms un ciešanas, mūs attālina no Dieva meklējumiem. Jēzus piedzīvoja tuvas kopības noslēpumu ar Tēvu, kurš visus savus bērnus vēlas piepildīt ar mūžīgās dzīves pilnību. Jēzus ir “ceļš”, kas mūs ved pie Tēva, mūsu galīgā likteņa.

Tādējādi mūsu mūžīgās dzīves meklējumi mūs tuvina Jēzum, vienlaikus tuvinot cits citam un arī palīdzot ciešāk doties kristiešu vienotības ceļā. Būsim atvērti draudzībai un sadarbībai ar visu Baznīcu kristiešiem, lūdzot, lai pienāk diena, kad mēs visi varēsim pulcēties pie Kunga galda.

Lūgšana

Dzīvības Dievs, kas mūs radīji, lai mums būtu dzīvība, dzīvība pārpilnībā, liec mums mūsu brāļos un māsās atpazīt viņu ilgas pēc mūžīgās dzīves. Un, apņēmiģi ejot Jēzus pēdās, ļauj mums arī citus cilvēkus vest pie Tevis. Mēs Tevi lūdzam Viņa vārdā. Amen.

**Lūgšanu nedēļā par kristiešu vienotību
Otrā diena**

*Likuma pazinējs atbildēja: “Mīli Kungu, savu Dievu,
no visas savas sirds un no visas savas dvēseles,
un ar visu savu spēku, un ar visu savu prātu,
un savu tuvāko – kā sevi pašu.”
(Lk 10, 27)*

**Palīdzi man, Kungs, mīlēt Tevi, mīlēt manu tuvāko
un mīlēt pašam sevi ar visu savu būtību!**

Papildu teksti no Svētajiem Rakstiem

Atkārtotā likuma grāmata 14, 8-9

Psalms 133

Pārdomām

Atbilde, ko Rakstu pazinējs sniedz Jēzum, var šķist vienkārša, aizgūta no slavenajiem desmit baušļiem. Tomēr mīlēt Dievu šādā veidā un mīlēt savu tuvāko kā sevi pašu bieži var būt grūti. Dieva pavēle Viņu mīlēt prasa absolūtu veltīšanos un nozīmē, ka mēs pilnībā atsakāmies no sevis, dāvājot savu sirdi un prātu kalpošanai Dieva gribai. Mēs varam lūgt žēlastību sekot Kristus piemēram – Viņam, kurš sevi atdeva pilnībā, sakot: “Nevis mans, bet Tavs prāts lai notiek!” (Lk 22, 42) Viņš arī parādīja savu bezgala lielo mīlestību pret visiem, tostarp ienaidniekiem. Mums nav dota iespēja izvēlēties savu tuvāko. Mīlēt savu tuvāko nozīmē būt uzmanīgam pret viņa vajadzībām, pieņemt viņa nepilnības un veicināt viņa cerības un centienus. Tādai pašai attieksmei mums ir jābūt pret mūsu kopienu tradīcijām, ejot pa kristiešu vienotības ceļu.

Aicinājums mīlēt savu tuvāko “kā sevi pašu” atgādina, ka mums ir jāpieņem sevi tāds, kādi esam, apzinoties Dieva līdzjūtīgo skatienu uz mums un zinot, ka Viņš vienmēr ir gatavs mums piedot; jāapzinās, ka mēs esam Viņa mīļās radības; jāpauž savstarpēja cieņa; jābūt mierā pašiem ar sevi. Tāpat ikviens no mums var lūgt žēlastību mīlēt un pieņemt savu Baznīcu vai savu kopienu ar tās nepilnībām, it visu uzticot Tēvam, kas mūs atjauno, pateicoties Svētā Gara darbībai.

Lūgšana

Kungs, dāvā mums žēlastību Tevi dziļāk iepazīt,
lai mēs varētu Tevi mīlēt ar visu savu būtību.

Dod mums skaidru sirdi, lai varam mīlēt savu tuvāko kā sevi pašu.

Dari, lai Svētā Gara dāvana mums ļauj pazīt Tavu klātbūtni māsās un brāļos
un lai mēs mīlam cits citu ar tādu pašu beznosacījumu mīlestību, ar kādu Tu mīli mūs.

Caur Kristu, mūsu Kungu. Amen.

Lūgšanu nedēļā par kristiešu vienotību

Trešā diena

*“Un kas tad ir mans tuvākais?”
(Lk 10, 29)*

Kungs, atver mūsu sirdi uz tiem, kurus mēs neredzam!

Papildu teksti no Svētajiem Rakstiem

Vēstule romiešiem 13, 8-10

Psalms 119, 57-63

Pārdomām

Likuma pazinējs gribēja sevi attaisnot, uzskatot, ka tuvākais, kuru viņš ir aicināts mīlēt, ir kāds, kas pieder viņa reliģijai un tautai. Tas ir dabisks cilvēka instinkts. Parasti tiem, kurus aicinām savās mājās, ir tāds pats sociālais statuss, tāds pats skatījums uz dzīvi un tādas pašas vērtības kā mums. Mēs neviļus dodam priekšroku tam, kas ir mums pazīstams. Tas pats attiecas arī uz mūsu ekleziālajām kopienām. Taču Jēzus liek Likuma pazinējam un visiem, kas klausās, ietiekties dziļāk tradīcijā, kurai viņi seko, atgādinot par pienākumu uzņemt un mīlēt visus neatkarīgi no reliģijas, kultūras un sociālā statusa.

Evaņģēlijs mums māca, ka nav nekā ārkārtēja tajā, ja mīlam mums līdzīgos. Jēzus mūs ved uz radikālāku skatījumu uz to, ko nozīmē būt cilvēkam. Līdzība gluži taustāmā veidā ilustrē to, ko Kristus no mums sagaida, – lai mēs plaši atveram savu sirdi un ejam Viņa pēdās, mīlot citus tā, kā Viņš mīl mūs. Patiešām, Jēzus atbild Likuma pazinējam ar vēl vienu jautājumu, norādot, ka svarīgi ir nevis zināt, “kas ir mans tuvākais”, bet gan – “kurš tad izrādījās tuvākais grūtībās nonākušajam cilvēkam”.

Mūsu nedrošības un baiļu laikmetu iezīmē realitāte, kurā attiecības raksturo neuzticēšanās un nenoteiktība. Lūk, šīs dienas līdzības patiesais izaicinājums: kam es esmu tuvākais?

Lūgšana

Mīlošais Dievs, kas esi ierakstījis mīlestību mūsu sirdī, iedves mūsos drosmi raudzīties tālāk par sevi un pamanīt tuvāko tajos, kas ir citādi nekā mēs,

lai mēs patiešām varam sekot Jēzum Kristum, kurš ir mūsu brālis un draugs,
un Kungs mūžīgi mūžos. Amen.

**Lūgšanu nedēļā par kristiešu vienotību
Ceturtdiena**

*Ieraudzījis gulošo cilvēku, viņš pagāja garām.
(sal. Lk 10, 31)*

Kaut mēs spētu nekad neatstāt novārtā tos, kuriem vajadzīga palīdzība

Papildu teksti no Svētajiem Rakstiem

Isaja grāmata 58, 6-9

Psalms 34, 15-22

Pārdomām

Iespējams, ka garīdzniekam un levītam, kas ar palielu līkumu pagāja gulošajam garām, bija pamatoti reliģiski iemesli, kāpēc viņi nenāca palīgā ievainotajam cilvēkam; iespējams, viņi gatavojās veikt noteiktus reliģiskus rituālus un varēja tikt rituālā ziņā apgānīti, ja izrādītos, ka cilvēks ir miris... Tomēr daudzos gadījumos Jēzus ir kritisks pret reliģiskajiem vadītājiem, kuri reliģiskos pienākumus izvirza augstāk par pienākumu vienmēr darīt labu.

Lūgšanu nedēļai izvēlētajā teksta sākums rāda, kā Likuma pazinējs vēlējās sevi attaisnot. Līdzībā attēlotais priesteris un levīts droši vien jutās attaisnoti saistībā ar to, ko ir paveikuši. Cik tālu mēs, kristieši, esam gatavi atteikties no saviem ieradumiem? Var gadīties, ka mūsu tuvredzība, ko ietekmējuši baznīcas un kultūras apsvērumi, mums traucē saredzēt, ko atklāj tas, kā dzīvo un par ko liecina māsas un brāļi no citām kristīgajām tradīcijām. Atverot acis uz to, kā Dieva mīlestība atklājas mūsu brāļos un māsās no citām kristīgajām tradīcijām, mēs kļūstam viņiem tuvāki un varam nonākt dziļākā vienotībā ar tiem.

Jēzus stāstītā līdzība ne tikai aicina mūs darīt labu; tā arī aicina paplašināt mūsu skatījumu. To, kas ir labs un svēts, mēs varam mācīties ne tikai no tiem, kam ir tāds pats reliģiskais un konfesionālais pasaules uzskats kā mums; bieži vien mēs varam mācīties arī no tiem, kas ir no mums atšķirīgi. Žēlsirdīgais samarietis bieži vien ir tas, kuru mēs negaidījām.

Lūgšana

Kungs Jēzu Kristu,
dari, lai kopā ar Tevi dodoties uz vienotību, mūsu skatiens nenovēršas,
bet gan lai acis būtu plaši atvērtas pasaulei.
Dari, lai mēs apstājamies savā dzīves ceļā, lai parūpētos par ievainotajiem,

un, to darot, lai mēs piedzīvojam Tavu klātbūtni.
Jo Tu dzīvo un valdi mūžīgi mūžos. Amen.

**Lūgšanu nedēļā par kristiešu vienotību
Piektā diena**

*Piegājis klāt, tas apsēja viņa brūces, ieliedams tajās eļļu un vīnu.
(Lk 10, 25)*

Kungs, palīdzi mums pamanīt ievainojumus un rast cerību!

Papildu teksti no Svētajiem Rakstiem

Joela grāmata 14, 8-9

Psalms 104, 14-15, 27-30

Pārdomām

Žēlsirdīgais samarietis dara, ko spēj, ar to, kas ir viņa rīcībā, – viņš apkopj ievainotā cilvēka brūces, lejoj tajās vīnu un eļļu, tad tās pārsien un visbeidzot liek šo cilvēku uz sava jājamlopa. Viņš dara vēl vairāk, apņemoties segt pārējos izdevumus saistībā ar ievainotā vīra veselības atjaunošanu. Ja mēs raugāmies uz pasauli ar samarieša acīm, katra situācija var būt iespēja palīdzēt kādam, kam palīdzība nepieciešama. Tā izpaužas mīlestība. Labā samarieša piemērs mūs mudina pajautāt sev, kā atbildēt tuvākajam. Viņš dod satiktajam cilvēkam vīnu un eļļu, viņam palīdz un sniedz cerību. Ko varam dāvēt mēs, lai arī mēs no savas puses piedalītos Dieva darbā mūsu ievainotās pasaules dziedināšanā?

Mūsu ievainotajā pasaulē valda nedrošība, bailes, neuzticēšanās un šķelšanās. Diemžēl šāda šķelšanās pastāv arī starp kristiešiem. Lai arī mēs svinam sakramentus vai citus dziedināšanas, izlīgšanas un mierinājuma ritus, lai arī bieži mēs izmantojam eļļu un vīnu, tomēr aizvien saglabājam šķelšanos, kas ievaino Kristus Miesu. Dziedinot šķelšanos starp kristiešiem, mēs palīdzam dziedināt arī sašķeltību starp tautām.

Lūgšana

Žēlastības Dievs,

Tu, kas esi visas mīlestības un labestības avots,
palīdzi mums saskatīt tuvākā vajadzības.

Parādi mums, ko mēs varam darīt, lai nestu dziedināšanu.

Pārveido mūs, lai mēs spētu mīlēt visus savus brāļus un māsas.

Palīdzi mums pārvarēt sašķeltības šķēršļus, lai mēs varētu veidot miera pasauli visu labumam.

Mēs pateicamies Tev, jo Tu atjauno savu radību un ved mūs uz cerības piepildītu nākotni. Tu, kas valdi pār visu vakar, šodien un mūžīgi. Amen.

Lūgšanu nedēļā par kristiešu vienotību Sestā diena

Viņš uzcēla ievainoto uz sava lopa, aizveda mājvietā un rūpējās par viņu. (Lk 10, 34)

**Kungs, dari mūsu Baznīcas par “mājvietām”,
kurās tiek uzņemti tie, kam vajadzīga palīdzība!**

Papildu teksti no Svētajiem Rakstiem

Radīšanas grāmata 18, 4-5

Psalms 5, 11-12

Pārdomām

Cilvēku, kurš krita ļaundaru rokās, apkopa samarietis. Pārvarējis aizspriedumus un ieradumus, šis samarietis ieraudzīja cilvēku, kuram vajadzīga palīdzība, un aizveda viņu mājvietā. “Nākamajā dienā, izvilcis divus denārijus, viņš deva tās mājvietas saimniekam, sacīdams: “Gādā par viņu, un, ko tu vairāk izdosi, es, kad atgriezīšos, tev atlīdzināšu.”” (Lk 10, 35)

Visās cilvēku sabiedrībās būtiska ir viesmīlība un solidaritāte, kas prasa uzņemt svešiniekus, migrantus un bezpajumtniekus. Tomēr, esot nedrošības, aizdomu un vardarbības gaisotnē, mums ir tieksme neuzticēties savam tuvākajam. Viesmīlība ir spēcīga liecība par Evaņģēliju, īpaši reliģijas un kultūras plurālisma kontekstā. Arī ekumeniskā dialoga pamatā ir spēja uzņemt “citus” un pašiem savukārt tikt citu uzņemtiem. Kristieši ir aicināti veidot savas Baznīcas par mājvietām, kurās mūsu tuvākais var atrast Kristu. Šāda viesmīlība liecina par mīlestību, kāda mūsu Baznīcām ir citai pret citu un pret visiem.

Kad, būdami Kristus sekotāji, mēs izejam ārpus savas konfesionālās tradīcijas un izvēlamies īstenot ekumenisku viesmīlību, mēs vairs neesam cits citam svešinieki, bet kļūstam tuvi.

Lūgšana

Vismīļlais Tēvs,
Jēzū Tu mums parādīji, ko patiešām nozīmē viesmīlība,
paužot rūpes par mūsu trauslo cilvēciskumu.
Palīdzi mums kļūt par kopienu, kura uzņem tos,
kas jūtas pamesti un nomaldījušies,
veidojot mājas, kurās visi ir laipni gaidīti.

Lai mēs kļūstam tuvāki cits citam, dāvājot pasaulei Tavu beznosacījumu mīlestību.
Mēs Tevi lūdzam Svētā Gara vienotībā. Amen.

**Lūgšanu nedēļā par kristiešu vienotību
Septītā diena**

*“Kā tev šķiet, kurš no šiem trim bija tuvākais tam, kas krita ļaundaru rokās?”
(Lk 10, 36)*

Kungs, rādi mums, kā atbildēt savam tuvākajam!

Papildu teksti no Svētajiem Rakstiem

Vēstule filipiešiem 2, 1-5

Psalms 10, 17-18

Pārdomām

Līdzības beigās Jēzus Likuma pazinējam jautā: “Kā tev šķiet, kurš no šiem trim bija tuvākais tam, kas krita ļaundaru rokās?” Rakstu pazinējs atbild: “Tas, kurš viņam parādīja žēlsirdību.” Viņš nesaka: “Samarietis,” – un mēs varam pieļaut domu, ka starp samariešiem un jūdiem valdošā naidīguma dēļ viņam bija grūti pieņemt šādu atbildi. Ļoti bieži mēs atklājam savu tuvāko cilvēkos, kurus vismazāk gaidījām, un pat tajos, kuru vārdu mums ir grūti izrunāt vai kuru izcelsmi grūti atzīt. Mūsu šā brīža sabiedrībās, kurās aizspriedumaina politika bieži vien pretstata cilvēkus ar atšķirīgu reliģisko identitāti, Jēzus ar šo līdzību mūs aicina saprast, cik svarīgs ir aicinājums šķērsot robežas un nošķirošās sienas.

Tāpat kā šis Likuma pazinējs, arī mēs esam aicināti aizdomāties par to, kā mēs dzīvojam, – nav runa tikai par to, vai mēs darām vai nedarām labu, bet arī par to, vai nav tā, ka mēs palaižam garām iespēju rīkoties ar žēlsirdību, kā to izdarīja priesteris un levīts.

Lūgšana

Vissvētais Dievs,

Tavs Dēls Jēzus Kristus nāca mūsu vidū, lai mums parādītu līdzjūtības ceļu.

Palīdzi mums caur Tavu Garu sekot Viņa paraugam, rūpējoties par visu Tavu bērnu vajadzībām

un tādējādi vienotībā sniedzot kristīgu liecību par Tavu mīlestību un žēlsirdību.

Mēs Tevi lūdzam Jēzus vārdā. Amen.

Lūgšanu nedēļā par kristiešu vienotību Astotā diena

Jēzus viņam sacīja: “Ej un dari tu tāpat!” (Lk 10, 37)

Kungs, dari, lai mūsu brālība ir Tavas valstības zīme!

Papildu teksti no Svētajiem Rakstiem

Vēstule romiešiem 12, 9-13

Psalms 141, 1-2

Pārdomām

Ar vārdiem “ej un dari tu tāpat!” Jēzus mūs ikvienu un mūsu Baznīcas sūta pilnībā izdzīvot Viņa mīlestības bausli. Svētā Gara iedvesmoti, mēs esam sūtīti būt “otrs Kristus”, līdzjūtību un žēlsirdību dodoties pie cilvēces, kura cieš. Tāpat kā darīja žēlsirdīgais samarietis attiecībā pret ievainoto cilvēku, arī mēs varam izvēlēties neatraidīt tos, kas ir atšķirīgi no mums, bet, gluži pretēji, attīstīt tuvuma un laipnības kultūru.

Kā Jēzus aicinājums “iet un darīt tāpat” atbalsojas manā dzīvē? Kā tas ietekmē manas attiecības ar citu Baznīcu locekļiem? Kā mēs kopā varam žēlsirdībā liecināt par Dieva mīlestību? Būdami Kristus vēstneši (sal. 2 Kor 5, 20), mēs esam aicināti izlīgt ar Dievu un cits ar citu, lai spēcīga brālība varētu iesakņoties un augt mūsu Baznīcās un reģionos, kurus skāruši starpkopienų konflikti [..].

Jo vairāk augs uzticība un citam cita pazīšana, jo labprātāk mēs atklāsim savus ievainojumus, tostarp tos, kas gūti Baznīcā, lai Kristus mīlestība varētu mums pieskarties un mūs dziedināt ar tās mīlestības un rūpju starpniecību, ko mēs paudīsim cits citam. Kopīgs darbs kristiešu vienotības labā palīdz atjaunot attiecības, lai vardarbības vietā attīstītos solidaritāte un miers.

Lūgšana

Debesu Tēvs,
mēs pateicamies par šo dāvanu, kas ir Tavš Svētais Gars,
kurš dāvā dzīvību, atver mūs citu pret citu, atrisina konfliktus un stiprina mūsu kopības saites.

Dari, lai augam savstarpējā mīlestībā un vēlmē uzticīgāk pasludināt Evaņģēlija vēsti,
lai pasaule varētu sapulcēties vienotībā un uzņemt Miera princi.

Caur Kristu, mūsu Kungu. Amen.

